

Stucwerk
Schilder- & Decoratiewerk
Houtwerk
Onderzoek & Advies

Projectvoorbeelden

Printuitdraai van rijk geïllustreerde
projectvoorbeeldpagina's op de site van
Rescura, Vakatelier voor Restauratie & Decoratie

www.rescura.nl

Sjabloontechniek biedt nieuwe inrichtingsmogelijkheden: Philipsvleugel, Rijksmuseum A'dam

Op zoek naar 'sprekende' wanden en muren? Rescura biedt nieuwe mogelijkheden om muurvlakken een eigen kleur- en vormidentiteit te geven. Met een bijzondere sjabloontechniek waarmee *kleine* muren maar ook *zaalgrote* tentoonstellingswanden behandeld kunnen worden. **In oude stijl, in moderne stijl** en in alle vormen en oplossingen daartussen. In de Philipsvleugel van het Rijksmuseum kreeg Rescura voluit de kans om te laten zien wat er in dit opzicht mogelijk is.

Tot vóór deze tentoonstellingsinrichting in het Rijksmuseum gebruikten we onze speciale sjabloontechniek hoofdzakelijk voor restauraties van historische decoraties. In de Philipsvleugel nu voor het eerst in een nieuw aan te kleden ruimte. En daar ligt voor de toekomst nog een zee aan nieuwe decoratie-mogelijkheden open. Voor representatieve en zakelijke maar ook voor privé-ruimten.

De sjablonen die voor de tentoonstelling 'Meesterwerken' in de Philipsvleugel werden gebruikt, waren maar liefst 5,5 meter hoog. Per zaal werd van wand tot wand een patroon ontwikkeld en in banen opgebracht. De uitvoering van de decoraties is per zaal aangepast aan het totale inrichtingsconcept van dedesbetreffende zaal: in een contrast van glanzende en matte verf, in een contrast van dekkende en transparante lagen of in speciale schakeringen van kleuren. Zo kreeg de grote zaal met meesterstukken donkere bruintinten, de 'poppenhuiszaal' roze tinten.

Ook de meerlaagse Scarpa-techniek werd in dit concept gebruikt. Deze kleurtechniek van de Italiaan Carlo Scarpa gebruikten we eerder bij de inrichting van de expositie 'De Glorie van de Gouden Eeuw' eerder in het Rijksmuseum. Twee foyers van het Concertgebouw zijn in 2005 aan de beurt om met onze sjabloon- en verftechnieken verfraaid te worden.

In genoemde voorbeelden werken onze kleur- en decoratiespecialisten in opdracht van de bekende interieurarchitect Evelyne Merckx, van architectenbureau Merckx+Girod. Ook de grote restauratie van het Concertgebouw (van 1999 tot 2003) mochten we in samenwerking met haar tot een succesvol einde brengen.

Haar ontwerp van de sjabloondecoraties voor de Philipsvleugel is geïnspireerd op 17de eeuwse damast-motieven. De kleurstelling en definitieve kleurcombinaties werden samen met Antoinette van de Wal van Rescura ontwikkeld. Met een inspirerend resultaat. Ga er eens kijken! Deze 'gelegenheidstentoonstelling' naar aanleiding van de 5-jarige verbouwingssluiting van het Rijksmuseum blijft tot eind 2008 hangen.

Inrichters, architecten, stilisten en restaurateurs biedt de hier gebruikte sjabloontechniek een onbegrensd pallet aan mogelijkheden. Een historische context is daarbij absoluut niet noodzakelijk. Ook eigentijdse patronen, kleuren en vormen kunnen op deze wijze muren tot leven wekken. Laat u inspireren door de mogelijkheden van deze monumentale techniek. Maak gebruik van onze expertise op kleur- en decoratietechniek. Expertise die in jaren van restaureren en decoreren in de praktijk werd opgebouwd. *Kom eens praten, wij denken graag met u mee.*

Regentenkamer

Tweede Kamer-complex: over de kalf en de put

Snel reageren op de eerste signalen, kan grote schades later voorkomen. Dat moet het motto van de Rijksgebouwendienst geweest zijn toen ze de [scheurvorming in de fraaie Regentenkamer](#) van het voormalige Ministerie van Koloniën zagen. Dit ministerie was tot in de tweede helft van de vorige eeuw gehuisvest aan het Plein, tussen Hoge Raad en Mauritshuis. Tegenwoordig zijn er [kantoren](#) van de Tweede Kamer gevestigd. Via interne gangen is het verbonden met het Tweede Kamer-complex.

De Regentenkamer is geen pronkzaal waar zelden iemand komt, maar een veel gebruikte zaal voor overleg. De portretten in de zaal van alle Gouverneurs-generaal van voormalig Nederlands-Indië herinneren aan overzeese gebiedsdelen en vervlogen tijden.

De zaal heeft een polychroom stijlplafond uit begin 19e eeuw. In het midden is het bespannen met beschilderd doek met trompe l'oeil-effect. Er omheen zit veel gedecoreerd lijstwerk. In dit lijstwerk werden helaas de eerste tekenen van scheurvorming en verzakking zichtbaar. Rescura werd ingeschakeld. Na onderzoek bleek de scheurvorming in het stucplafond ook onder het doek verder te gaan.

Besloten werd scheurvorming en verzakking te fixeren om vervolgens de sporen hiervan in het lijstwerk voor het oog weg te werken. Bij het lijstwerk kan dit via geijkte restauratietechnieken voor schilderwerk. Voor het fixeren van het stucwerk onder het doek moet er echter creatief gewerkt worden. Rescura ontwikkelde hiervoor een aanpak waarbij via een 'chirurgische' methode ook ónder het doek gewerkt kan worden, zonder grote gaten in het doek te maken of geheel weg te nemen.

Bij veel operaties hoeft in de tegenwoordige chirurgie 'de buik' meestal ook niet meer helemaal open. Vergelijkbaar hiermee maakt Rescura in het doek ook slechts kleine 'operatieopeningen'. Na de ingreep wordt het doek zonder littekens 'gehecht' en wordt de scheurvorming onzichtbaar. Zo stelt iedere restauratie weer nieuwe vragen en moet je als restaurateur met kennis van zaken steeds weer unieke oplossingen ontwikkelen. Daarbij is het een goede zaak te weten dat het kalf hierdoor niet meer kan verdrinken en deze put veilig gedempt is.

Infrarood bij analyse schade Paviljoen Amsterdam CS

Amsterdam CS heeft een veel geroemde architectuur. Het interieur van het **Koningspaviljoen** is de kroon op dit ontwerp van Cuypers. In deze rijkversierde ruimte bevinden zich de unieke olieverfschilderingen van Georg Sturm. Ze verbeelden de maanden van het jaar. Deze mooie schilderijen bleken vanaf 2003 plots zeer sterk achteruit gegaan. De muren bladderden af, de schilderijen raakten zwaar beschadigd. Sommige stonden aan de onderkant bol van het vocht. **De situatie leek hopeloos**. Wat was de oorzaak? Nog geen acht jaar eerder waren ze gerestaureerd en sinds de afronding van de restauratie in 1999 was dit paviljoen als nieuw! Nu vielen de schilderijen van de muren.

Rescura werd door de NS om een grondig onderzoek en om advies gevraagd. Het was duidelijk dat het hier om acute vochtproblemen ging. Alleen, waar kwam het probleem exact vandaan? Want niet alleen in het historische interieur van het Koningspaviljoen waren er vocht- en zoutproblemen. Ook in de ruimten erboven. Een losgeraakt deel van het kapiteel op een hoekpilaster kwam daar spontaan naar beneden als gevolg van een aantasting door zouten. Van een daklekkage was geen sprake. Wat was er gebeurd?

Onderdeel van Rescura's analyse was een infrarood-onderzoek van de buiten- en binnenmuren. Meten is immers weten. Deze moderne onderzoeksmethode wierp een verhelderend licht op de oorzaak van de plotselinge problemen. Een recent aangebrachte beschermingslaag op de buitenmuur (een zgn. hydrofoberingslaag) bleek de oorzaak. De infrarood-beelden toonden aan dat de buitenmuur op sommige plaatsen wel vocht binnenliet, maar als gevolg van de niet goed aangebrachte 'bescherm'-laag datzelfde vocht daarna niet meer kwijt kon. Vocht zoekt in zo'n geval zijn eigen weg. Helaas met desastreuze gevolgen. Het meteen restaureren van het in zeer slechte staat verkerende schilderwerk heeft nu nog geen zin. Eerst moet de oorzaak aangepakt.

Wat te doen met de schilderijen die het meeste risico liepen? Rescura ontwikkelde een procédé om deze schilderijen in hun geheel 'van de muur te nemen'. In afwachting van herstel en beter tijden. Opnieuw een niet alledaagse, unieke oplossing. De schilderijen zullen na het herstel van de buiten- en binnenmuren, inclusief het dunne laagje pleister dat er nog achterop zit, op de muur worden teruggeplaatst. Daarna kan het cherubijntje van de bovenste foto een grondige opknabbeurt krijgen. Vanaf die dag kan hij bij de hooggeplaatste bezoekers van dit paviljoen weer jaren bewondering oogsten.

Schilderingen Henkes in Feijenoordstadion gerestaureerd

Het voetbalvierluik van de Rotterdamse schilder Dolf Henkes hangt weer in de Kuip. Sinds de 80-er jaren waren de monumentale doeken uit 1937 achter schrootjeswanden **weggetimmerd**. Bij de voorbereiding van een renovatie in de Kuip werd Henkes doek hervonden. Het Instituut Collectie Nederland (ICN), beheerder van de artistieke nalatenschap van Henkes, kwam in actie. Na onderzoek bleken de doeken **in deplorabele staat**, de situatie was echter niet hopeloos. Rescura werd ingeschakeld. De restauratie is inmiddels afgerond, de doeken hangen sinds februari 2005 weer in de Kuip.

De gemeente Rotterdam gaf in 1936 de werkloze Henkes (1903 -1989) opdracht een monumentaal stuk te schilderen voor het toen in aanbouw zijnde Feijenoordstadion. Vanaf de opening in 1937 tot de jaren '80 hingen zijn opvallende doeken in de toenmalige koffiekamer. Daarna verdwenen ze op grove wijze achter schrootjes en systeemplafonds. Er werd een balk voor een steunwand over de gehele lengte van het vierluik geplaatst. Er werden stopcontacten opgeschroefd, leidingen doorgetrokken en ... aantekeningen op gemaakt!

Wat laten de doeken zien? De afbeeldingen van de doeken tonen een soort dans om de bal. In een ongebruikelijke schilderijstijl. Het lijkt of het spel zich in de mist voltrekt. De kleuren zijn ingetogen, hier en daar aangezet met een donkere streep op de randen van broek of shirt. Allemaal zeer typerend voor de stijl van Dolf Henkes. Bij een van de doelen spat echter een figuurtje in fel rood-wit Feijenoord-tenuue van het doek (*zie onderste foto*). Deze voetballer werd door de 70-jarige Henkes zelf nog aangebracht om een lelijke winkelhaak in het schilderij te verdoezelen. De verdwijning van zijn doeken heeft hij ook nog meegemaakt: 'Het is dat ik een sterk hart heb, anders zou ik van dit soort dingen een hartaanval krijgen.'

Bij restauratie bleek het stucwerk van de achterliggende muur vast te kleven aan het kaasdoek dat Henkes had gebruikt. Die stuclaag is voorzichtig verwijderd en er werd nieuw linnen aan de achterzijde bevestigd. Om de kleurschakeringen van de autodidact Henkes te evenaren, moest bij het herstel van de afbeeldingen op sommige plekken tot 20 kleurlagen worden opgebracht. De herplaatsing heeft in de media de nodige aandacht gekregen: het 8-uur NOS journaal besteedde er een item aan. Hierbij vertelde Teun Bleijenberg van Rescura iets over de geschiedenis van de restauratie.

‘De mooiste plafonds van Nederland’, Rapenburg 65, Leiden

In hartje Leiden staat aan een statige gracht een zeer **rijk geornamenteerd** woonhuis uit de **15e eeuw**. Een pand met een voorname bouwgeschiedenis. Rapenburg 65 was ooit het woonhuis van **burgemeesters**, jonkheren, **hoogheemraden**, voc-kooplieden en **prinsessen**. De laatste eigenaar was de Leidse universiteit. Nadat deze er in 2002 uit vertrok, volgde een grondige restauratie van het pand. Dit voordat het International Tax Center er in zou trekken. Plafonds, schouwen en wanden werden geheel gerestaureerd. Een **groot en bijzonder werk**.

In één van de kamers van Rapenburg 65 bevindt zich een van de oudste stucplafonds van Nederland: door Monumentenzorg gedateerd op 1623. Het plafond was er door meerdere lekkages slecht aan toe. Het bestaat uit een eenvoudig geornamenteerde, strakke afwerking van de moerbinten met geometrische middenvlakken in leemstuc. Het omstucen van moer- en kinderbinten is een zeer oude verfraaiingsmethode. Vergelijkbare plafonds vinden we in Nederland verder alleen in Zutphen en Zwolle.

Een eeuw jonger zijn de stuc-ontwerpen van twee Italianen in het pand. In 1723 bracht de Italiaanse stucadoor-beeldhouwer Giovanni Battista Luraghi meerdere stucwerken in het pand aan, onder andere in de hoge centrale traphal. Daarnaast decoreerde hij twee schuin geplaatste schoorsteenmantels in de binnenkamer. De linker schouw versiert met een negerkop, verwijzend naar Afrika, de rechtse met een indiaan, verwijzend naar Amerika. De stuc-decoraties in de gang worden toegeschreven aan een andere Italiaanse stucwerker, Carlo Laghi. De decoraties boven de deuren en op het gangplafond zijn kort na 1792 aangebracht. Daaronder is een mooi toogstuk met een met olijftakken versiert medaillon met daarop een afbeelding van de godin Diana.

De uitvoering van het stucwerk in het pand is geweldig. De conditie was op sommige plaatsen echter minder. Uit de vele verflagen op de ornamenten bleek echter wel dat het huis door de jaren heen goed is onderhouden. Daar waar scheuren zichtbaar waren, werden deze gefixeerd en gedicht, overtollige verflagen werden verwijderd. Op sommige plaatsen deden we eerst uitgebreid kleuronderzoek. De ornamenten bleken namelijk ooit gekleurd te zijn geweest. Onderzoek wees echter uit dat het hier om 18e eeuwse lagen ging en niet om de oorspronkelijke. Bij restauratie bleven ze dus ook wit.

Neerlands enige fresco gerestaureerd, in de St. Gerlachuskerk in Houthem

De Sint Gerlachuskerk in Houthem kreeg in 1751 een zeer bijzondere beschildering: de eerste en enige fresco der Lage Landen! Wanden en gewelf werden door de rondreizende Oostenrijkse schilder Johann Adam Schöpf voorzien van kleurrijke scènes uit het leven van de heilige Gerlachus. In 1962 dreigde Schöpfs complete plafondfresco echter van het gewelf naar beneden te vallen. **Groot alarm. Het kerkbestuur besloot tot een bizarre maatregel: de kwetsbare kalklaag werd met 5222 schroeven doorboord en op de balken erboven vastgeschroefd! 5200 lelijke koperen schroefkoppen ontsierden vanaf die tijd de prachtige, 45 meter lange barokschildering.**

Eind jaren 90 werd besloten de kerk écht te restaureren. Rescura werd gevraagd om samen met Rob Crèvecoeur van ICN en het Bouwteam een definitieve oplossing voor het plafondprobleem te ontwikkelen. "We deden uitgebreide proeven om de frescolaag van bovenaf vast te zetten. Hierbij werden de oude raap- en pleisterlagen boven het frescopleister verwijderd en vervangen voor nieuwe constructieve elementen. Die proeven durfden we aan op basis van onze jarenlange ervaring met het redden van bijzondere plafonds. Een voorbeeld van stucwerk-chirurgie die met intensive care moest worden uitgevoerd. Hierbij concentreerden we ons op het slechtste deel van het plafond, op 80 van de in totaal 600 m²", aldus Teun Bleijenberg.

Compleet verrotte wilgentenen in de lagen tussen fresco en balken (*zie foto*) bleken het grootste probleem. Bovendien was er nauwelijks tot geen hechting meer tussen de oudste pleisterlaag en de later opgebrachte raaplaag. En ... de door Schöpf gebruikte constructienagels waren compleet doorgeroest. De fresco hing dus echt alleen aan de schroeven! Aan de schilderingzijde werden daarom ondersteunende luchtkussens geplaatst. Boven het fresco werd een houtconstructie gebouwd, u ziet het op de foto hiernaast. Van daaruit konden de oude, slechte lagen worden verwijderd, en de gaten van de weggenomen schroeven gevuld.

De feitelijke frescolaag bleek 1 cm dik. Na verwijdering van de slechte lagen ontstond er een ruimte van 3 cm tussen deze laag en de houten ribben. Zaak was de frescolaag te verstevigen en te fixeren, en deze daarna op een verantwoorde manier weer aan de ribben te bevestigen. Daarvoor ontwikkelden we een roestvrijstalen constructie, ingebed in mortel en verstevigd met kunststof netten (*zie foto's onderaan pagina*). De frescolaag kwam hierdoor stevig en vrij aan de balken te hangen. De lelijke koperen schroeven konden worden verwijderd. De gaten die achterbleven werden benut als kleine 'ankertjes'. Ze werden op een speciale wijze geprepareerd, gevuld en daarna met de ribben verbonden.

Op dit moment wordt onderzocht hoe het resterende minder slechte plafonddeel van 520 m² moet worden behandeld. In de loop van 2005 hopen we ook daarmee te kunnen beginnen. Als dat werk is afgerond is een unieke, zeer moeilijke, culturele reddingsactie tot een goed einde gebracht!

Restauratie SieboldHuis: 'Adam-plafonds' in Japanse sfeer

Het Rapenburg in Leiden is een goudmijn voor mensen-met-hart-voor-historie. Dat geldt ook zeker voor Rapenburg 19. Hier vindt u het Sieboldhuis. Een groots historisch pand dat sinds de restauratie in een juweel van een Japans cultureelcentrum en museum is omgetoverd. Het Sieboldhuis telt zeven zalen over drie verdiepingen. Ieder met een eigen sfeer, kleurstelling en thematiek. Rescura restaureerde alle historische plafonds en ornamenten: in Engelse Adam-stijl. Een stijl die we buiten Engeland maar zelden aantreffen.

Rapenburg 19 is een oud pand. In de 16e eeuw werden 4 percelen waarop zo'n 100 jaar woningen hadden gestaan samengevoegd tot het huidige perceel. De eerst bekende bewoner van het grote, nieuwe huis was Paulus Buys, een kompaan van Willem van Oranje. Hij kwam hier in 1531 wonen. Begin 19e eeuw kocht Japankenner Von Siebold het pand. Daarmee werd de eerste stap gezet voor de huidige bestemming: na de grote restauratie van 2004 werd het ingericht als het eerste Japan Centrum. Een centrum dat uiting geeft aan de jarenlange bijzondere handelsbetrekkingen tussen Nederland en Japan.

Het Sieboldhuis herbergt een uitgebreide collectie topstukken uit het Japan van vroeger en nu: prenten, lakwerk, fossielen, ceramiek, herbaria, munten, kleding, geprepareerde dieren en honderden kunstschaten. Tentoongesteld in een natuurhistorische werkkamer, een stijlkamer, een schatkamer en een landkaartenkamer. Alles werd verzameld door de markante Duitse arts, wetenschapper en top-diplomaat in Nederlandse dienst, Philipp Franz von Siebold.

Von Siebold (1796-1866) heeft er onder andere als diplomaat voor gezorgd dat Nederland 300 jaar lang als enig Europees land een handelsrelatie met Japan mocht onderhouden. Toentertijd dé redding voor het zieltogende VOC. Zijn bijzondere natuur- en cultuurverzamelingen werden het startpunt voor de verzameling van het Volkenkundige Museum van Leiden en tal van musea in andere plaatsen in Nederland en daarbuiten.

Terug naar het pand. Het is opvallend dat het plafond in de grote salon van het Sieboldhuis de Engelse Adam-stijl heeft gekregen. De andere zijn in Louis XIV- stijl. Deze Engelse ornamentstijl kenmerkt zich door veel ruitvormen en strakke lijnen, zoals u op de foto's kunt zien. De stijl is complementair aan de krullige en overdadige Lodewijk XIV-de stijl die in diezelfde periode op het vaste land in zwang was. Engeland was in die tijd nog echt een eiland-apart, erbuiten werd deze stijl niet zo bekend en zelden toegepast.

De naamgever van de Adam-stijl is Robert Adam, een Schots architect (1728-1792) die o.a. ook bekend is geworden door de 'Adam Library'. Dit is een beroemd bibliotheek-ontwerp dat aan het eind van de achttiende eeuw erg populair was in Europa. Van het opvallende plafond in de grote zaal van het Sieboldhuis weten we exact wie de ontwerper is: de Engelsman James Wyatt (1748-1813), de toentertijd meest gevierde architect van Engeland.

Een aantal plafonds en ornamenten in het pand stonden voor de restauratie helaas op instorten. Tijd voor ingrijpen. Rescura's aandeel in de totale restauratie bestond dan ook uit het fixeren van de loszittende plafonds, het weghalen van oude kalklagen en het completeren van de ontbrekende delen aan plafond en ornamenten. Met behulp van mallen en uit de hand gemodelleerde vormen konden de ontbrekende en beschadigde delen van plafonds en rijk versierde schouwen worden aangevuld en mooi worden afgewerkt. De restauratie-als-geheel was in handen van Heijmans IBC.

Eindresultaat van alle inspanningen is een juweeltje van een museum. Ga er eens langs en kijk of u het met ons enthousiasme eens kunt zijn. [Klik hier](#) voor bezoekerstijden en meer info over het Sieboldhuis.

Rescura in het kort

Rescura is een Vakatelier voor Restauratie & Decoratie. Stucwerk, schilder- & decoratiewerk, en houtwerk: Rescura is een topuitvoerder en -adviseur op deze gebieden. Het bedrijf werkt met bevlogen vakspecialisten en heeft een indrukwekkende staat van dienst. In het grote én het kleine werk.

Praktijkvoorbeelden zeggen meer dan 1000 woorden. Lees over onze projecten op de site ... en [schrijf u daar gelijk in](#) voor onze @-nieuwsbriefservice. U ontvangt dan regelmatig nieuwe projectbeschrijvingen.

Rescura in de praktijk

Projecten Concertgebouw, Amsterdam
Sint Gerlachuskerk, Houthem
Spoorwegmuseum, Utrecht
Tuschinski Theater, Amsterdam
Rijksmuseum, Amsterdam
Oude kerk, Delft
Centraal Station, Amsterdam
Gemeente Museum, Den Haag
St. Franciscus Xaverius, Amsterdam
Grote kerk, Dordrecht
Passage, Den Haag
Waterschapskerk, Leimuiden
Onze Lieve Vrouwekerk, Den Haag
Projecten Keizersgracht, Amsterdam
Museum Simon van Gijn, Dordrecht
Danssalon Felix Meritus, Amsterdam
Regentenkamer, Den Haag
Huis Edenburg, Vlissingen
Hoge Raad, Den Haag
Maagdenhuis, Amsterdam
Tweede Kamer, Den Haag
Kasteel Duivenvoorde, Voorschoten
Avenue Concordia, Rotterdam
Algemene begraafplaats, Den Haag

Teatro Solis, Montevideo, Uruguay
Gereformeerde kerk, Rijsoord
Slot Ammelshain, Leipzig
Sint Martinuskerk, Beek
Onze Lieve Vrouw Ter Kappelle kerk,
Brussel
Pesthuis, Leiden
Pulchri Studio, Den Haag
Voorstraat, Brielle
Oosteinde, Delft
Kantongerecht, Tiel
Landhuis Eikenhorst, Wassenaar
Sint Bavokerk, Haarlem
Oude Raadhuis, Middelharnis
Simon Levelt, Amsterdam
Rapenburg, Leiden
Wijnstraat, Dordrecht
Marinebasis, Amsterdam
Vredespaleis, Den Haag
Centraal Museum, Utrecht
Regentesselaan, Apeldoorn
Regentenkamer, Haarlem
enz. enz.

Meer info

Hoofdvestiging

Anna Paulownastraat 56A
2518 BG Den Haag
tel: 070 - 362 15 55
fax: 070- 364 02 01
e-mail: info@rescura.nl

Vestiging Amsterdam

Reguliersgracht 63, 1017 LL Amsterdam
tel: 020 - 623 90 04

Stucwerk
Schilder- & Decoratiewerk
Houtwerk
Onderzoek & Advies

www.rescura.nl